

Délutáni kávé

*Megiszom a délutáni kávét
s maradék óráimat megszámolom;
a bronzvörös, nyugati háztetők fölé
a galambok utoljára még kisuhognak,
mintha az elszaporodott múzsák
divatbemutatója most kezdődne.*

*Pedig csak a megúnt szárnyalások órája közeledik,
a fecske hazaröpül,
a varjú hazaröpül,
a ragadozó sóhajok hazaröpülnek
s tehozzád én, hogy a levegőég magas útja
ma se maradjon bejáratlan.*

*Most indulnak haza
a munkátlan, hűvös próféták is,
most éri el őket a menetrendszerinti mélabú,
kémények, lombok és esti hírek
hiába tömörülnek,
megjósolhatatlan az éj, megjósolhatatlan a másnap.*

*Lehet, hogy öldöklésről álmodom ma is újra
és viszem haza a halált,
mint aki játékot visz a gyerekének,
pedig milyen nehéz kieszelni egyetlen tompa golyót is,
gazdátlan kézfejet a sárban,
vérrel befröcskölt kamrafalat.*

Napi halálommal

*Innék, babonából is innék érted, hogy meg ne halj,
csömörödésig vodkát, bort,
paprika-mérgű szeszeket.
Vinné a Duna éjszakáimat, napjaimat,
árnyékomat, mint gyűrött zsákdarabot vinné a Duna,
elrongyolódott ingujjam ott lebegne
a parti bokrokon
s én epe-sárga rózsákkal koccintgatva
napi halálommal váltanálak meg, egyetlenem,
beborult sejtjeidnek
gyógyító istent keresnék térdencsúszva.*

Szóljon a csörgődob

*Elálmosodom a vers fölött,
magam fölött,
mintha vasárnap délután volna már hetek óta
s az ég kifordult szemefehérjét
nézném csak egyfolytában.*

*Készül esni a hó, megszólalni a telefonom,
az imbolygó tetőantennáról lezuhanni
az elgémberegett galamb,
de a világűr fáradt képzeletében
most ez a zuhanás is félbemarad.*

*Bekapcsolom a rádiót, a múltat,
az emlékek mennyezetlámpáit: hadd zúduljon
felém egy zöld rét
félrebillenő lepkékkel a Vértes alól
s Havanna vörös felhői mögül egy hosszú füttyszó.*

*Életet, zajt, sírást akarok egyszerre több időből,
a tökéletlenség szörnyű lármáját vagy bármit,
amitől a dobhártya megszégyenül;
házasságtörő testeket s országokat,
hogy amit újra megszeretek, csak a világgal múlhasson el.*

*Nincs szakállam, hatalmam, öngyilkosjelölt se vagyok,
a régi haláltánc-muzsikát mégis elhívom vendégségbe,
szóljon a csörgődob, a csiklandós csontváz-zene,
remegni, borzongani szeretnék,
mint a meghajszolt lovak.*